ΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ 363.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » δολ. 160
ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218, ΤΗΛ. 24–84
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
7
ΜΑΡΤΙΟΥ 1954
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' – ΕΤΟΣ Κ
ΑΥΞΩΝ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2732
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1000

ΠΡΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ

Ἡ Ἑλλὰς ἔζησε δανειζομένη. Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 προσέφυγεν εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον. Καὶ αὐτό, παρ' ὅλην τὴν τοκογλυφικὴν προσφοράν του, ἐξυπηρέτησεν ἕνα μεγάλο μέρος τῶν μέσων της. Ἔκτοτε, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, εἰς τὰς δυσκόλους ὥρας της, ἀδιακόπως ἐδανείζετο. Ἡ Ἑλλὰς ἐδανείζετο καὶ ἐπλήρωνε. Διὰ νὰ δανεισθῇ καὶ πάλιν εἰς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν της καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τῶν δανειστῶν της. Παλαιὰ ἱστορία ὁ δανεισμός. Καὶ ὅσοι ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, ἐδυσκολεύθημεν νὰ κρατήσωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὴν ἀτελείωτον σειρὰν τῶν ἑλληνικῶν δανείων. Ὅλα ὅμως ἐξητμίζοντο εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τρεχουσῶν ἀναγκῶν. Καὶ ἐλάχιστα ὑπῆρξαν ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ χρησιμοποίησις συνεδέθη μὲ μίαν ἀξιόλογον παραγωγικὴν ἀπόδοσιν. Δι' αὐτὸ καὶ ἐπηκολούθησαν πτωχεύσεις καὶ κλονισμοὶ τῆς ἑλληνικῆς πίστεως, τῆς ὁποίας ἡ ἀποκατάστασις ἐχρειάσθη δυσβαστάκτους παραχωρήσεις.

Ἀλλὰ σήμερον δὲν πρόκειται νὰ κάμωμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς μάθημα οἰκονομίας. Διότι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, παρεμερίσθη τὸ παρελθόν. Καὶ ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια, ἐξυπηρετοῦσα γενικωτέρας ἀπαιτήσεις πανανθρωπίνης ἀλληλεγγύης, παρεσχέθη δαψιλὴς καὶ πρὸς τὴν κατεξηντλημένην Ἑλλάδα. Δι' αὐτῆς ἐκορέσαμεν τὴν πεῖναν μας καὶ ἀνωρθώσαμεν πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐρείπιά μας, ἔργα καὶ αὐτὰ ὄχι μόνον τοῦ κατακτητοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ξενοδούλου ἀνταρσίας. Καὶ ἀκόμη, ἐσπαταλήσαμεν ἀρκετὰ εἰς ἱκανοποίησιν ἀναγκῶν ὑπόπτου σκοπιμότητος. Διότι ἔλειπε τὸ πρόγραμμα καὶ ἀπουσίαζε τῆς λογικῆς ἡ συνέπεια. Δὲν ἐβαδίσαμεν οὔτε ψηλαφητά. Ἁπλῶς ἐπροχωρούσαμεν στὰ «κουτουρού».

Καὶ ἐπηκολούθησε τῶν ἰσχνῶν ἀγελάδων ἡ περίοδος. Ἦλθεν ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δημόσια ἔσοδα ἔπρεπε νὰ καλύπτουν τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ τί εἶχε κάμη τὸ Κράτος διὰ νὰ αὐξήσῃ τοὺς πόρους του; Καὶ τί εἶχε προσφέρῃ εἰς τὸν πολίτην, διὰ νὰ δύναται νὰ τοῦ ζητήσῃ θυσίας, ὡς συμβολὴν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις του; Καὶ ποίων ἐπιδιώξεων ἡ κατάστρωσις ἔδιδεν ἑνὸς μελετημένου προγράμματος τὴν ἔννοιαν;

Θὰ εἶχαν μείνῃ ἀναπάντητα τὰ ἐρωτήματα αὐτά, ἂν δὲν ἔδιδεν ὁ Λαὸς εὔγλωττον τὴν ἀπάντησιν διὰ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1952. Δι' αὐτῶν κατεδίκασε τὴν ῥητορεύουσαν προχειρολογίαν. Καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν ψῆφον του τὴν ἔννοιαν τῆς πίστεως εἰς τὴν μεγάλην πνοὴν ἑνὸς προγράμματος, εἰς τοῦ ὁποίου καὶ ἀφωσιώθη τὴν πραγματοποίησιν.

Αἱ μεγάλαι πραγματώσεις ἔχουν γνωρίμους τὰς θυσίας. Καὶ οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ἠρνήθησαν τὴν προσφοράν των. Εἶναι ἡ δὲ αὐτὰς προθυμία των ἀπόδειξις τοῦ ἀδόλου ἐνθουσιασμοῦ τῆς ψυχῆς των καὶ τῆς ὡριμότητος τῆς πατριωτικῆς σκέψεώς των. Καὶ ὅπως εἰς τὸν πόλεμον ἀρκοῦνται εἰς ἕνα ξεροκόμματο ψωμιοῦ, ἔτσι, καὶ ὅταν πιστεύουν εἰς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν των, ἀπεκδέχονται ἐνθουσιωδῶς κάθε στέρησιν. Ἀρκεῖ νὰ πιστεύουν. Εἰς τὴν πίστιν, θυσιάζουν τὴν πικρίαν τῶν προσκαίρων στερήσεων. Καὶ εἰς τὴν προσδοκίαν, ἀναδεικνύονται ἀνώτεροι τῶν ἀδυναμιῶν τῶν ἀπογοητεύσεων, ἀναγκαίων συνεπειῶν τοῦ ἀψικορισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀποδίδουν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι κακῶς τοὺς ἐμελέτησαν.

Ἀνίκανος ἡ Ἀντιπολίτευσις νὰ ἐξαρθῇ εἰς τὴν κατανόησιν τῆς μεγάλης ἀρετῆς τῆς πίστεως τοῦ Ἕλληνος, εἰς αὐτὸν τὸν ἀψικορισμὸν ὑπελόγισε. Καὶ ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἐξητμίζετο ὁ ἐνθουσιασμός του διὰ τὸν Συναγερμὸν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου, ἂν εὐθὺς μετὰ τὰς ἐκλογὰς δὲν μετεβάλλετο ἡ Ἑλλὰς εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας.

Ἀλλὰ τὸ μάννα εἶναι βιβλικὸς θρῦλος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐτρέφοντο οἱ Ἰσραηλῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ εἶχεν ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπερφυσικὴν τὴν προέλευσιν. Ἐνῷ ὁ Στρατάρχης Παπάγος οὔτε τὸν θαυματοποιὸν παρέστησεν οὔτε ὑπερφυσικὰ πράγματα ἐπηγγέλθη. Ὑπεσχέθη τιμιότητα σκέψεως, εἰλικρίνειαν προθέσεως, ἐμβρίθειαν μελέτης, διάθεσιν ἐργασίας, κατάστρωσιν προγράμματος, ἀνάπτυξιν δραστηριότητος, θέλησιν ἠθικῆς ἐξυψώσεως καὶ προσπάθειαν ἄοκνον κρατικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπλάσεως.

Αὐτὰ ὑπεσχέθη καὶ δι' αὐτὰ ἐργάζεται. Πῶς ὅμως θὰ γίνουν ὅλα αὐτά, ἂν οἱ πλουτοπαραγωγικοὶ πόροι τῆς Ἑλλάδος παρέμενον, ἄλλοι θαμμένοι ὑπὸ τὴν γῆν, ἄλλοι ἀτελῶς χρησιμοποιούμενοι καὶ ἄλλοι ἐντελῶς ἀνεκμετάλλευτοι; Ἑκατὸν εἴκοσι πέντε περίπου χρόνια ἐλευθέρας κρατικῆς ζωῆς ἀπέδωκαν ὅσα σήμερον γνωρίζομεν. Ἀλλὰ ὅλα αὐτά, καὶ εἰς τὴν πλουσιωτέραν ἐκμετάλλευσίν των, δὲν συνέθεσαν παρὰ τὴν εἰκόνα τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀποζώσης ἀπὸ τὰ δάνεια. Διότι μόνον αὐτὰ ἐκάλυπτον τὰ ἐλλείμματα καὶ τὰς ἀνάγκας της.

Καὶ ἔρχεται σήμερον ἡ Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου Παπάγου καὶ παρουσιάζει διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνη ἕνα μελετημένον εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας του πρόγραμμα. Καὶ καθορίζει σαφῶς τὴν ἀξίαν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς δυνατότητας ἀναπτύξεώς των. Καὶ ζητεῖ τῆς ἑλληνικῆς ἀποταμιεύσεως τὴν βοήθειαν. Τὴν ζητεῖ διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως. Τὴν ζητεῖ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ βιομηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Χώρας. Διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς μακρᾶς περιόδου εὐημερίας διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ποτὲ δάνειον ἑλληνικὸν δὲν ἐζητήθη διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς τόσον κολοσσιαίας προσπαθείας. Καὶ ποτὲ ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς δανείου δὲν ἐξυπηρέτησε τόσον εὐρεῖς ὁρίζοντας, καλύπτοντας ὁριστικῶς καὶ ἀσφαλῶς τὰς οἰκονομικὰς ἀπαιτήσεις τῆς αὐριανῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ποτὲ δάνειον δὲν παρουσιάσθη ὡς ὁ ὥριμος καρπὸς τῆς καλλιεργείας τόσων εὐνοϊκῶν συνθηκῶν, ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἀνέπτυξεν ἡ ἀπὸ δεκαπενταμήνου συντονιστικὴ δραστηριότης τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατάρχου Παπάγου.

Ἡ πρόθυμος συμβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ δὲν μαρτυρεῖ μόνον τῆς σκέψεώς του τὴν ὡριμότητα. Μαρτυρεῖ πρὸ παντὸς τὴν ἀκατάλυτον ἀπόφασίν του νὰ νοικοκυρέψῃ ὁριστικῶς τὸ σπίτι του. Καὶ νὰ εἶναι ὑπερήφανος, διότι μὲ τὰ ἰδικά του μέσα ἐξησφάλισε τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὴν εὐημερίαν του. Αἱ αὐριαναὶ γενεαὶ θὰ εὐγνωμονοῦν τὴν γενεάν μας. Διότι θὰ ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ ἰδική μας συμβολὴ ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ἐπαιτείαν, μέσον μέχρι πρό τινος τῆς κρατικῆς μας ζωῆς.

Β.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΥΠΕΡΕΚΑΤΟΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ο κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΕΞΗΓΓΕΙΛΕ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΤΗΝ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ ΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΔΙΑ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΩΝ 150.000 ΕΩΣ 1.500.000 ΔΡ. Ή 5-50 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ. ΘΑ ΕΞΟΦΛΗΘΗ ΕΝΤΟΣ 7 ΕΤΩΝ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΡΔΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΥΧΗΡΟΥΣ

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΟΥΝ ΕΝΩΡΙΤΕΡΟΝ ΤΑ ΝΕΑ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΤΑ 3 ΜΗΔΕΝΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΙ (Ἰδ. ὑπηρεσία). Εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἰδιαιτέρως φιλικὴν διεξήχθη ἡ χθεσινὴ συνομιλία τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. Σπυρ. Μαρκεζίνη μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ξένου τύπου ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν ἐσωτερικοῦ προαιρετικοῦ δανείου. Ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἔδωσε λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου, καθώρισε τὰ ὅρια αὐτῆς, εἰς τὰ περιθώρια τῆς συνομιλίας, ἀνεφέρθη εἰς ἱστορικὰ παραδείγματα διὰ νὰ δικαιώσῃ ἀφ' ἑνὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀπολύτως αἰσιόδοξος διὰ τὴν ὑπερκάλυψιν τοῦ δανείου καὶ νὰ τονίσῃ ἀφ' ἑτέρου τὴν ὠφελιμότητα ποὺ θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς καὶ διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς οἰκονομίας καὶ διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ συνάντησις τοῦ κ. Μαρκεζίνη μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, ἐγένετο τὴν 10.15' π.μ. χθὲς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἑκατὸν περίπου Ἕλληνες δημοσιογράφοι καὶ ἀνταποκριταὶ ξένων ἐφημερίδων καὶ πρακτορείων, παρίσταντο κατ' αὐτήν. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνης προσῆλθε συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἀναπληρωτὴν ὑπουργὸν Συντονισμοῦ κ. Καψάλην, τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Παπαγιάννην, τὸν ὑπουργὸν τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Σιφναῖον, τὸν διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Μαντζαβῖνον, τὸν ὑποδιοικητὴν κ. Γρηγορίου καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Νικολαΐδην, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Ο.Ε.Ο.Σ. εἰς Παρισίους.

Ὁ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

Ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἀφοῦ ὡμίλησεν ἐξηγήσας τοὺς ὅρους ἐκδόσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ προαιρετικοῦ δανείου, ἀπήντησεν εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐρωτήσεις, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐτέθησαν ἐκ μέρους τῶν δημοσιογράφων.

Ἐν ἀρχῇ, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνης ἐξέφρασε τὴν ἰδιαιτέραν του χαρὰν διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ξένου τύπου ἐπὶ θέματος τόσον σημαντικοῦ διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ὅσον εἶναι ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως στρατάρχου Παπάγου ἀναγγελθεῖσα ἀπόφασις ἐκδόσεως ἐσωτερικοῦ προαιρετικοῦ δανείου.

—Ἂν συλλογισθῆτε, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ὅτι ἴσως νὰ μὴ ὑπάρχῃ κανεὶς μεταξύ σας, ὁ ὁποῖος νὰ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παραστῇ εἰς ἀνάλογον συζήτησιν μὲ ὑπουργόν, θὰ συμφωνήσετε διὰ τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τῆς σημερινῆς μας συναντήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ὑπέμνησεν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1920, ἐξόχου ἀκμῆς τοῦ Ἔθνους, οὐδεὶς ἐτόλμησεν οὔτε κἂν νὰ διανοηθῇ τὴν ἔκδοσιν ἐσωτερικοῦ προαιρετικοῦ δανείου, ἐτόνισεν ὅτι περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ αὐτοπεποίθησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξάρῃ τὴν ὑπερκομματικὴν ἀνταπόκρισιν, τὴν ὁποίαν συνήντησεν ἡ ἀπόφασις αὕτη.

—Ἀποτελεῖ τοῦτο, εἶπε, πηγὴν χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας, διότι παρέχει καὶ πάλιν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν νὰ κάμνουν ἀνακωχὴν διαφορῶν, ὅταν πιστεύουν ὅτι πρόκειται περὶ θέματος ἐθνικῆς σημασίας.

»Τὸ ἐσωτερικὸν δάνειον, συνέχισε, τοῦ ὁποίου τὴν ἔκδοσιν ἀνήγγειλεν ἡ Κυβέρνησις, ἀποσκοπεῖ, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ὀνομασίας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὑποβοήθησιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προγράμματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ καλύψῃ τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἔρχεται νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ πλούτου τῆς χώρας μας. Καὶ αὐτὸ θὰ ἦτο ἀναγκαῖον νὰ τονισθῇ ἀπολύτως.

»Ἡ Κυβέρνησις, ὅταν πέρυσι ἀντιμετώπισεν ἔλλειμμα εἰς τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμόν, δὲν ἐδίστασε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν λαὸν ἐκτάκτους θυσίας καὶ προέβη ταυτοχρόνως καὶ εἰς ἔκτακτα μέτρα, Ἐφέτος ὑπολείπονται 4 μῆνες διὰ νὰ κλείσῃ ὁ προϋπολογισμός της. Ὑπῆρξε βεβαίως διεθνὴς ἔκθλιψις ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Ἔχω κάθε λόγον νὰ πιστεύω ὅτι τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἔκαμα τὴν παρέκκλισιν αὐτήν, ἀκριβῶς διὰ νὰ τονίσω ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων δὲν ἔχομεν ἀνάγκην τοῦ δανείου διὰ Ταμειακοὺς σκοπούς.

»Γνωρίζετε ὅμως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Γνωρίζετε, ὅτι τὰς εἰς δραχμὰς ἀνάγκας τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, καλύπτομεν διὰ τῶν δραχμῶν τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας, ἐκ περισσεύματος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κατὰ ἕνα μέρος διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ δανείου, διὰ τῆς προαιρετικῆς δηλαδὴ καὶ ἑκουσίας συνδρομῆς τῶν Ἑλλήνων. Συνδρομῆς, αἰτουμένης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἐκ τῶν ὁποίων, μὴ αὐταπατώμεθα, καὶ μόνον ἐξαρτᾶται ἡ ἀληθής, καὶ οὐσιαστικὴ βελτίωσις τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως ὅλων μας, ὡς καὶ ἡ μόνιμος αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Εἶναι λοιπὸν πράγματι ἐθνικὸς ὁ σκοπὸς τοῦ δανείου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Κυβέρνησις, καίτοι βαθεῖαν ἔχει πεποίθησιν εἰς τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῶν Ἑλλήνων, δὲν θέλει τὰ πάντα ἐκ μόνου αὐτοῦ νὰ τὰ ἐξαρτᾷ, κατέστησε τοὺς ὅρους τοῦ δανείου ταυτοχρόνως ἄκρως συμφέροντας, ὥστε ὁ συμμετέχων εἰς αὐτὸ καὶ τὴν συνείδησιν νὰ ἔχῃ ἥσυχον ὅτι ἐπετέλεσε τὸ καθῆκον του ἔναντι τοῦ τόπου του, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ ἔχῃ σαφῆ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ τοποθέτησις τῶν οἰκονομιῶν του, ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ὑστερημάτων του, εἶναι ἀσφαλὴς καὶ ἐπωφελής.

»Ἀλλὰ ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰ καθέκαστα. Τὸ ἐθνικὸν παραγωγικὸν δάνειον, θὰ τεθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἀπὸ τῆς 9ης τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου μέχρι τῆς 19ης τοῦ αὐτοῦ μηνός. Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θὰ εἶναι 300 δὶς δρχ. Ἢ 10 ἑκατ. δολλάρια, διῃρημένον εἰς ὁμολογίας μονὰς τῶν 150.000 δρχ. ἢ δολλαρίων 5 εἰς διπλᾶς τῶν 300.000 δρχ. ἢ δολλαρίων 10, εἰς πενταπλᾶς τῶν 750 000 δρχ., ἢ δολλαρίων 25 καὶ δεκαπλᾶς τοῦ 1.500.000 δρχ. ἢ δολλαρίων 70. Ἡ ἀξία ἑκάστης ὁμολογίας θὰ ἀναγράφεται εἰς δραχμὰς νέας ἐκδόσεως, δηλαδὴ ἄνευ μηδενικῶν, διότι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου θ' ἀρχίσῃ ἡ κυκλοφορία τῶν χαρτονομισμάτων τῆς νέας ἐκδόσεως, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ σᾶς ἐπιδείξω μετ' ὀλίγον.

»Δοθέντος ὅμως, ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν παρανοήσεων θὰ διατηρήσωμεν ἐπί τι διάστημα τὴν παράλληλον κυκλοφορίαν καὶ τῶν χαρτονομισμάτων τῆς σημερινῆς ἐκδόσεως μὲ τὰ μηδενικά, ἐκρίθη ἀναγκαία καὶ ἡ ἀναγραφὴ ἐντὸς παρενθέσεως ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἀξίας εἰς δραχμὰς παλαιᾶς ἐκδόσεως.

»Τονίζεται ἰδιαιτέρως, ὅτι ἡ ἀντίστοιχος ἀναγραφὴ τῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας εἰς δολλάρια, ἔχει οὐσιαστικὸν περιεχόμενον, διότι τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειον μὲ βάσιν τὴν ἐπίσημον τιμὴν τοῦ δολλαρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως. Τὸ δάνειον θὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς 7 ἐτῶν δι' ἑπτὰ ἐτησίων κληρώσεων εἰς τὸ ἄρτιον τὴν 1ην Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1955, δηλαδὴ κατ' ἔτος θὰ ἐξοφλοῦνται ὁμολογίαι συνολικοῦ ποσοῦ 43 περίπου δίς. Τὸ ἐπιτόκιον καθορίζεται εἰς 5 ο)ο. Τὸ ἐθνικὸν παραγωγικὸν δάνειον, θὰ εἶναι λαχειοφόρον. Αἱ κληρώσεις θὰ εἶναι ἐτήσιοι κατὰ Ὀκτώ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΑΛΗΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

Ἡ ἀπόψινή τελευταία ἀποκρηάτικη χοροεσπερὶς τῆς Φιλαρμονικῆς, ἐπαναφέρει εἰς τοὺς ἐπιζῶντας φίλους καὶ θιασώτας αὐτῆς προσφιλεῖς ἀναμνήσεις εὐτυχῶν διασκεδάσεων τῶν παλαιῶν καὶ καλῶν τῶν Πατρῶν χρόνων. Ἐκεῖθεν ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ ἐδίδετο τὸ σύνθημα κατὰ τὰς ἑκάστοτε προπολεμικὰς τῶν Ἀπόκρεω περιόδους παρομοίων εἰς διαφόρους πλουσίους οἴκους συγκεντρώσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπρώτευον αἱ ἐξαίρετοι ἐν ταῖς εὐρυτάταις αἰθούσαις τοῦ Δημαρχικοῦ Μεγάρου κατὰ τὰς τρεῖς καὶ πλέον περιόδους τοῦ καὶ ἐξαγοράσαντος αὐτὸ Δημάρχου Δημητρίου Βότση χοροεσπερίδες, μὲ κατακλεῖδα πάντως τὴν Φιλαρμονικήν. Ὡς τοιαύτη ἀληθῶς ἀλησμόνητος παραμένει ἡ τῆς 31 Ἰανουαρίου 1909, τὴν ὁποίαν μάλιστα ἐγχώριος ἐφημερὶς ἀπεμνημόνευσεν ἐν εἰδικῷ φύλλῳ, κυκλοφορήσαντι κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ἐκείνας ὥρας ὡς συμβολὴν οὕτως εἰπεῖν τῆς συγχρόνου ἱστορίας τῆς πόλεως διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ τότε ὡραίου αὐτῆς κόσμου τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Γεώργιος Σουρῆς, προσκεκλημένος, ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἐξῆρε διὰ τῶν ἑξῆς ὡραίων στίχων:

«Καλησπερίζω Πατριναῖς, [μεσόκοπες καὶ νέες
ποὺ ξεύρουν καὶ χορεύουν [καθὼς τὶς Ἀθηναῖαις
ἔχουν καὶ πάσο λυγερὸ
μ' ἄχουνε καὶ ἀλλ' ἀκόμη
καὶ καθεμιὰ στὸ χορὸ
περνᾶ καὶ τὴν Σαλώμη
Κι' ἂν ἐπὶ πίνακος κι' αὐταῖς [δὲν θέλουν τὰ κεφάλια σας
σᾶς κάνουνε νὰ χάνετε τ' [αὐγὰ καὶ τὰ πασχάλια σας»

•*•

Πλουσία ὅμως καὶ εἰς ἀλ.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ —

ΑΠΟΨΕ ΚΑΘΑΙΡΕΙΣΑΙ

Τὸ μαῦρο ντόμινο ἔγειρε τὸ κεφάλι πάνω στὸν ὦμο τοῦ καβαλιέρου καὶ μέσα ἀπὸ τὴ μαύρη μάσκα ἄστραψαν τὰ μάτια του. Ἀπὸ τὶς δυὸ ἐκεῖνες μαῦρες τρύπες ἐκδηλώθηκε ἡ ἀνείπωτη χαρὰ καὶ ζωντάνεψε ἡ αἰώνια ἀλήθεια. Ἡ συγκίνηση ἄρχισε νὰ μπλέκεται μέσα στὸ μυστήριο τοῦ σκοταδιοῦ. Καὶ στὰ μάτια μου παρουσιάστηκαν δύο δέντρα μπλεγμένα σὲ μιὰ τεράστια βλάστηση. Ἕνα ἀκατάλυτο σύμπλεγμα ἔξω ἀπὸ νόμους καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε ἀλήθεια. Ἡ μεγαλειώδης δύναμις τῆς νεότητος, τοὺς ἔδινε μιὰ συγκίνησι ἀπέραντη καὶ ἐσφιχτόδενε σὰν μαῦρο κουκούλι τὸ ἀνέκφραστο ἐκεῖνο γυναικεῖο μυστήριο!

Ἐκεῖνος ἐμόρφαζε μὲ τὴ γαλήνη τοῦ μάρτυρα καὶ σὰν κολασμένος ἀρχάγγελος ἔδενε τὰ χέρια του σπασμωδικὰ γύρω στὸν μαῦρο κορμό. Τὰ στόματα κλεισμένα, ἄφηναν τὴ φωνὴ τῆς αἰωνίας δημιουργίας. Καὶ προχωρεῖ τὸ σύμπλεγμα καὶ χάνεται μέσα στ' ἄλλα καὶ γίνεται ἀνάμνηση καὶ χίμαιρα. Ποιὰ δύναμη ἔχει τὴν τόλμη, νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ ἕνα θαῦμα, ποὺ λατρεύουμε γιὰ μιὰ στιγμή, νὰ μὴ καταλήξῃ ἔπειτα στὸ μηδέν; Σὲ λίγο ποὺ θὰ τελειώσῃ ἡ ἀποκριὰ καὶ τὸ ντόμινο θὰ μπῇ στὸ συρτάρι, δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἕνα παράλυτο μαῦρο κουρέλι. Ἕνα φάσμα μιᾶς στιγμιαίας ἐπιθυμίας ποὺ θὰ εἶναι δύσκολο θ' ἀνακαλύψῃ κανεὶς ὅτι τὸ μαῦρο αὐτὸ ροῦχο ἐσκέπασε κάποιο ρῖγος, ἢ κάποια ἱερὴ λαχτάρα τῆς σάρκας.

Μὲ νικημένη τὴ βασιλεία σου, φτωχὸ ντόμινο, θὰ κυλισθῇς στὸ κλεισμένο συρτάρι καὶ θὰ ζήσῃς τὴν τρανὴ ἀλήθεια τῆς ἀδράνειας. Ὁ ἀνεμοστρόβιλος τῆς καρδιᾶς σου θὰ κοπάσῃ πειά. Ἀντεῖ Μίλησε κι' ἀπόψε! Λύγισε, καμάρωσε, κινήσου, σὲ λίγο θὰ ὀπισθοχωρήσῃ ἡ μαύρη δόξα τῆς σάρκας σου. Θὰ εἶσαι μέσα στοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ χωριστὰ ἀπὸ αὐτούς. Καὶ θὰ μάθῃς πὼς ἡ δόξα φτάνει στὴν πτώση της καὶ πὼς τὸ σφιχτὸ δέσιμο σου τραβάει στὴν ἀπομάκρυνση καὶ χάνεται... Τώρα εἶσαι ἀπορροφημένο ἀπὸ τὴ ζωή σου καὶ δὲν μ' ἀκοῦς. Μὰ θὰ περάσῃς σὰν τυφλὸ ἀπὸ τὸ ἕνα στ' ἄλλο. Αὐτὸς ὁ θανάσιμος παλμὸς τῆς καρδιᾶς σου, αὐτὴ ἡ δύναμίς σου, αὐτὴ ἡ τρέλλα σου, θὰ κυλίσουν στὴν τιμωρία τῆς σιγῆς. Παραβιάζω ἴσως τὰ μυστικά σου αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἀλλὰ ἐγὼ εἶδα καλὰ τὴ δόξα σου. Ἐγὼ συγκράτησα ζωντανὸ τὸ θέαμά σου σὲ ὅλη του τὴν ἔκταση. Καὶ ἐγὼ παρακολούθησα τὸ ἀλλόκοτο δόνισμα τῆς σιωπῆς σου. Τί ἔκρυψες κάτω ἀπὸ τὶς μαῦρες πτυχές σου, ἐγὼ δὲν σ' ἐρωτῶ. Ἦτανε μικρὲς πρωτόφταστες μαθητριοῦλες; Ἦτανε σβυσμένα ὄνειρα; Ἦτανε ὁ πόθος τῆς περιπέτειας; Ἦτανε τοῦ χρόνου τὸ πέρασμα τὸ βαρύ, ποὺ σκέπασες: Ἐμένα δὲν ἐνδιαφέρουν αὐτά. Εἶναι τὰ μυστικά σου.

Κράτησέ τα. Ὁ κάθε ἕνας ποὺ κρύφτηκε κάτω ἀπὸ τὴ δύναμή σου, θάχῃ κάποια αἰτία. Κόλλησε μέσα στὸ σκοτάδι σου ὁ φόβος ἐκείνων ποὺ ἀποφεύγουν τὸ φῶς. Ἐφώναξες κι' ἔκλαψες, γέλασες στὴ συνηθισμένη ζωή, τὴ φτιαγμένη ἀπὸ κουρελάκια ἀποκρηάτικα. Ὅπως, ὅπως συναντᾶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ὁ κάθε ἕνας ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ δικό του κορμὶ καὶ ἀγκαλιάζεται χωρὶς σκέψη. Ψηλαφητὰ ἀναζητᾶνε σὲ σένα, μαῦρο ντόμινο, μιὰ σαβανωμένη γλύκα. Τὰ κεφάλια σας εἶναι σμιγμένα, ἀλλὰ ἡ καρδιές σας εἶναι τυφλὲς καὶ ἀμίλητες. Ἄκουσα μέσα στὸ συγχυσμένο διάλογό σας, λόγια ποὺ δὲν εἶχαν σημασία καὶ ὁ ἀντίλαλος τῶν φιλιῶν σας, σύρθηκε σὰν ἀέρας ποὺ τράβηξε τὴ σκόνη τῆς στιγμῆς μακρυά. Ἀπόψε θὰ τελειώσῃ ὁ θρίαμβός σου. Νά. Τὸ σκοτεινὸ σύμπλεγμά σου σκαλισμένο μέσα στὸ σύθαμπο τῆς αἴθουσας. Ξαναπερνάει ἀπὸ μπροστά μου. Ἡ σκέψεις σου, εἶναι πλημμυρισμένες ἀπὸ τὸ ἄγνωστο. Τὸ αἷμα σου πιέζει μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀρτηρίες σου. Καὶ ἡ ἐπιθυμία σου φτωχοῦλι ντόμινο, εἶναι σὰν τὴ νύχτα ποὺ θὰ ξημερώσῃ. Σοῦ φαίνεται πὼς ἔκλεψες κάποια φωτιά. Γίνεσαι ὁ Προμηθέας τῆς νύχτας. Κι' ἐγὼ προσπαθῶ νὰ ἰδῶ τὸν παράδεισό σου. Μὰ δυσκολεύουμε νὰ σὲ ξεχωρίσω. Ἴσως ἔφυγες, ἴσως ἀνακατεύτηκες μέσα στὸν μαῦρο κόσμο σου, ἴσως τράβηξες σὰν ἀλήθεια στὴ σακατεμένη ζωή, ποὺ θέλησες νὰ κρύψῃ; γιὰ μιὰ βραδυά. Γειά σου μαῦρο ντόμινο. Ἀπόψε γίνεται ἡ καθαίρεσις σου!

ΕΥΑ

ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΡΩΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ

«Ἅρματα» ἄνθινα, σατιρικὰ καὶ διαφημιστικὰ καὶ στρατιὲς ντομινοφόρων θὰ προηγοῦνται καὶ θὰ ἕπωνται τοῦ «ἅρματος» τῆς Α. Μ. τοῦ «Βασιλέως τοῦ Γέλιου». Τὴν νύκτα νέα παρέλασις μὲ φωταγωγημένα τὰ ἅρματα. Πυροτεχνήματα καὶ σοκολατοπόλεμος.

Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ ΘΑ ΚΑΗ ΤΗΝ 4ην ΠΡΩΙΝΗΝ

Ἀτελείωτοι φάλαγγες αὐτοκινήτων—κοῦρσες, κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ «Ἰδιωτικῆς χρήσεως»—κινοῦνται ἀπὸ πρωίας χθὲς πρὸς Πάτρας, ἐξ Ἀθηνῶν Πύργου, Αἰτωλοακαρνανίας, Ἠπείρου κ.λ.π. Τὰ αὐτοκίνητα μεταφέρουν μυρμηκιὰν ὁλόκληρη ξένων ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται διὰ νὰ μετάσχουν εἰς τὸ σημερινὸ πανηγύρι τῆς χαρᾶς, εἰς τὸ πατρινὸ Καρναβάλι. Ἂν ἡ ἀσυνήθης μεγάλη κοσμοσυρροὴ προδικάζῃ τὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τῶν σημερινῶν ἑορτῶν, πλεῖστοι ἄλλοι παράγοντες, ὡς ἀρμοδίως ἀναφέρεται, εἶναι συντελεστικοὶ ὥστε ν' ἀφίσῃ— κατακυριολεξίαν ἐποχὴν τὸ ἐφετεινὸ Καρναβάλι Φιλοδοξία τῶν ὀργανωτῶν τῶν ἑορτῶν τῶν ὀργανωτῶν εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις ἀσφαλῶς τοῦ κόσμου ποὺ θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ ἐν προκειμένῳ μοναδικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμμετοχὴ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία ἐκινήθη κατὰ τρόπον θαυμαστόν, μὲ σύστημα μοναδικὸν «νὰ εὐχαριστηθοῦν οἱ ξένοι μας γιὰ νὰ μᾶς ἔλθουν καὶ τοῦ χρόνου». Ὑπῆρξαν πάμπολλοι οἱ τομεῖς καὶ αἱ κατευθύνσεις, πρὸς τὰς ὁποίας ἐκινήθη ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ὁ στολισμὸς τῶν καταστημάτων, μὲ τὸ ἀπαραίτητον ἀποκρηάτικον διάκοσμον, ἰδίᾳ δὲ τῶν κέντρων, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καταφύγουν ἀπόψε πατρινοὶ καὶ ξένοι γιὰ λίγη χαρά, ἴσως ἦτο ἡ πλέον εὔκολη γιὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἐπιδίωξις. Τὸ μέγα πρόβλημα ἦταν ἡ παροχὴ στέγης καὶ καταλυμάτων γιὰ τοὺς ξένους μας.

Ἀναφέρεται σχετικῶς πὼς ὅλοι ὅσοι θὰ ἔλθουν θὰ εὕρουν ἕνα κατάλυμα. Πέραν τῶν ξενοδοχείων, τὰ δωμάτια τῶν ὁποίων ἔχουν ἐνοικιασθῇ ἀπὸ ἡμερῶν—μηνῶν μερικὰ—οἱ αἴθουσες διαφόρων ὀργανώσεων καὶ σωματείων, τῆς ΧΕΝ, αἴφνης, τοῦ Μορφωτικοῦ, τῆς Περιηγητικῆς, εἰς τὸν Εἰσαγωγικὸν κλπ. ἔχουν εὐγενῶς παραχωρηθῆ γιὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν ἐπισκεπτῶν μας καὶ ἀκόμη πολλὰ δωμάτια εἰς οἰκίας—τὰ ὀλιγώτερα ἀντὶ ἐνοικίου.

***

Τὴν 4ην μ. μ. σήμερον θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀποκρηάτικη παρέλασις. Ἀφετηρία, ὅπως πάντοτε, ἡ πλατεῖα Ὁμονοίας. Ἐλπίζεται πὼς ὁ Καρνάβαλος δὲν θὰ... δυσαρεστήσῃ ὅπως τὴν περασμένην Κυριακὴν καὶ θὰ παρελάσῃ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα ἅρματα, κρατῶν τὸ σκῆπτρον τῆς ἰσχύος του, ποὺ θὰ τερματισθῇ τὰ χαράματα μαζὶ μ' αὐτὸν ποὺ θὰ γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Τῆς πομπῆς θὰ προηγῆται ἡ Δημοτικὴ μουσική, ποὺ θὰ παίζῃ ἀποκρηάτικα κομμάτια, ὅπως «Βάλε τὸ ντόμινο Λενιώ», «Καρνάβαλε κι' ἀποκρηά», καὶ ἄλλους εὐθύμους σκοπούς. Δὲν ἐγνώσθη ἂν οἱ μουσικοὶ θὰ εἶναι ντυμένοι ἀποκρηάτικα, ὅπως ἄλλα χρόνια, καθὼς ἐπίσης καὶ ἂν πλὴν τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀμαλιάδος, θὰ μετάσχῃ τῆς παρελάσεως ἄλλη μουσική.

Θὰ ἀκολουθοῦν ὁμάδες—στρατιὰ ὁλόκληρη, λέγεται—ντομινοφόρων μὲ τεράστια κεφάλια καὶ ποὺ θὰ κρατοῦν ροκάνες καὶ τριζόνια, προκαλοῦντες θόρυβον καὶ δίνοντες τὸν τόνον τῆς γενικῆς εὐθυμίας. Οἱ ντομινοφόροι ἴσως ἀποτελοῦν καὶ τὴν μοναδικὴν κουστωδίαν τοῦ «βασιλέως τοῦ γέλιου». Δὲν ἐγνώσθη ἐπίσης ἂν τοῦ Καρναβάλου θὰ προηγοῦνται—συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ «καθιερωθὲν πρωτόκολλον»—ὁ «μέγας αὐλάρχης» του, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ αὐλικοὶ ποὺ ἄλλοτε ἐσάλπιζαν «τὄρμπι ἔν δρμπι» μὲ δρμπι» μὲ τὶς τεράστιες φανφάρες τους τὴν εἴσοδον εἰς τὴν πόλιν τοῦ «βασιλέως τοῦ γέλιου».

Θὰ ἀκολουθῇ ἡ «Βασίλισσα τῆς Ἀποκρηᾶς» ἕνα ἔξοχον «ἅρμα», ὁλόκληρο ἀπὸ φυσικὰ ἄνθη, ἔμπνευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ καλλιτέχνου ἀνθοκόμου κ. Μπρούζα. Μιὰ πεντάμορφη κοπέλλα, μὲ φανταχτερὴν ἀμφίεσιν θὰ χαιρετᾷ τὰ πλήθη τῶν διασκεδαστῶν καὶ ἐνδεχομένως, θὰ ραίνῃ τὸν κόσμον μὲ λουλούδια ἢ σερπαντίνες καὶ κομφετί...

Τὸ «ἅρμα» τοῦ Ὀρφέως, περισσότερο ἐπιμελημένο ἀπ' ὅ,τι τὴν περασμένη Κυριακή, θὰ ἔρχεται κατόπιν. Ἡ «λύρα» τοῦ Ὀρφέως, σῆμα τοῦ ἅρματος, τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιβαίνουν τὰ μέλη τοῦ ὁμωνύμου μουσικοῦ μας σωματείου, ποὺ —ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπαράγκα μᾶλλον— θὰ τραγουδοῦν πατρινὰ καὶ γενικῶς ἀποκρηάτικα τραγούδια. Οἱ σκοποὶ τῶν τραγουδιῶν τοῦ ἀξέχαστου πατρινοῦ τροβαδούρου Πορφυροπούλου, τραγούδια τοῦ ἀειμνήστου Γ. Τριάντη κ. ἄ. θὰ βοηθήσουν τοὺς γεροντότερους πατρινοὺς νὰ θυμηθοῦν τὴν παληὰ ἐποχή. Τὰ μέλη τοῦ «Ὀρφέως» θὰ εἶναι ντυμένα μὲ στολὲς πιερρότων.

Ὁ «Γάϊδαρος γαμπρός», εἶναι ἕνα σατιρικὸ «ἅρμα» ποὺ θ' ἀκολουθῇ. Θὰ συτρίζῃ τοὺς προικοθῆρες. Πολύφερνες «νύφες» θὰ προσφέρουν εἰς τὸν «γαμβρὸν» ποὺ θὰ εἶναι τόσον ὡραῖος ἔτσι οἱ χεῖ...

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)